

Strand, hvilket jeg ikke kan indsee, der kan være Andet til Ginder for, end at vi siske Loven, og det forekommer mig egentlig urimeligt, at vi for dette Udtryks Skyld skulle sende den tilbage til Landstthinget; men det er jo ikke værd at stride derom, især da Hylleholt Strand er en Deel af Færø Strand, og ligesom saaa beqvemt, at den rimeligviis vil blive valgt som Udgangspunkt uden Præjudice for Nogen. Grunden til, at Vedkommende have sat Hylleholt Strand, er rimeligviis den, at der der allerede er en Bro, hvor Fartøier kunne lægge til. Dersom vi derfor blot kunne gjøre Regning paa at faae denne Lov, som vi ikke maae modsætte os, til nu at gaae igjennem, vil jeg meget gjerne stemme for, at der sættes Færø Strand istedetfor Hylleholt Strand.

Hasselbalch: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Det forekommer mig, at den ærede sidste Rigsdagsmand (M. Hage) yttrede, at det dog ikke er nogen særdeles Begunstigelse, der tilstaaes ved denne Lov. I den Anledning maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg kalder det en stor Begunstigelse, som gives den Mand, der ønsker et Stykke af sin Naboes Jord, at han faaer Lov til at sige til ham: jeg vil have dette Stykke Jord, hvad det end maa koste, og Prisen har Du ikke Lov til selv at bestemme. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, skjøndt jeg ingenlunde gjør mig Tanke om at standse Loven, det indseer jeg alt for vel, jeg ikke kan, om jeg ogsaa vilde, at ihvorvel det vistnok er rigtigt, som blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at man kan være ganske tryk, hvad jeg for mit Vedkommende fuldkommen er, ved at overlade til Ministeriet at paasee en Dverenskomsft forsøgt, førend Banen anlægges, saa veed jeg dog virkelig ikke, hvorfor man ikke ligesaa godt kan vende Sætningen om og sige: lad os see Dverenskomsften forsøgt, førend Loven vedtages, thi kommer Dverenskomsften i Stand, saa bliver en Expropriationslov overflødig, og jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand maa oversee, at i det Dieblif, denne Lov er vedtagen, da er det privatretlige Forhold imellem

de saa Vedkommende virkelig for en Deel derved bleven forrykket, thi vi forrykke det, saasnart vi give den Gne Lov til at sige til den Anden: jeg vil have din Eiendom (Tscherning: Reih). Ja jeg skjøner dog ikke rettere, end at Expropriationen fører dette med sig og at Veien dertil gaaer igjennem denne Lov.

Bregendahl: Jeg skal dog bemærke, at det allerede under Sagens 2den Behandling blev fremhævet, at Loven ikke gaaer ud paa at give en enkelt Mand Concession, men forsaavidt der af den sidste Taler er lagt særdeles Vægt paa den Begunstigelse, der skulde ligge i, at der indrømmes Ret til Expropriation ved et Anlæg som dette, saa skal jeg blot erindre Thinget om, at en sliq Ret til Expropriation er indrømmet i lignende Tilfælde, og benyttes i en langt større Udstrækning, end der vil blive Spørgsmaal om ved en Sag som nærværende. Der tilkommer nemlig ethvert enkelt Sogneforstanderskab Expropriationsret med Hensyn til Biveie og Fattighuse. Dersom f. Ex. et Sogneforstanderskab siger, nu skal der anlægges en Biveie fra det ene Sted til det andet, saa ere vedkommende Jordeiere ogsaa pligtige til at finde sig i Expropriationen. Man maa ikke troe, at der ved nærværende Sag er Spørgsmaal om noget ganske Extraordinært, thi der er ikke Spørgsmaal om Andet end at expropriere Jord til en Veie, Noget, som daglig skeer paa tusinde Steder heri Landet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Frølund, Alberti, Tscherning, J. A. Hansen, Rugaard, G. Winther, Lychegaard, Andresen, M. Andersen, Hasselbalch, L. Hansen, Schroll, Hasle, Sochumsen og R. Olsen:

Istedetfor Ordene: „Udsfibningsstedet ved Hylleholt Strand“ sættes: „et Udsfibningssted ved Færø Strand.“

Lovens Titel forandres saaledes: istedetfor de 3 sidste Ord sættes:

„et Udsfibningssted ved Færø Strand.“

vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.